

Sygn. akt: I C 276/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy w Krośnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Martyn Bartnik
Protokolant:	st. sekr. sądowy Katarzyna Frydrych

po rozpoznaniu w dniu 25 listopada 2015 r. w Krośnie

na rozprawie

sprawy z powództwa P. Ś.

przeciwko (...) Towarzystwo (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) Towarzystwo (...) S.A. w W. na rzecz powódki P. Ś. kwotę 13.190,14 zł (trzynaście tysięcy sto dziewięćdziesiąt złotych czternaście groszy) z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 13.000 zł od dnia wyrokowania do dnia zapłaty,
- 16,98 zł od dnia 8.03.2013r. do dnia zapłaty
- 173,16 zł od dnia 14.06.2013r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. ustala, że strona pozwana ponosić będzie odpowiedzialność za mogące ujawnić się u powódki w przyszłości skutki wypadku z dnia 10.07.2012r.;

IV. zasądza od strony pozwanej (...) Towarzystwo (...) S.A. w W. na rzecz powódki P. Ś. kwotę 1.494,50 zł (jeden tysiąc czterysta dziewięćdziesiąt cztery złote pięćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu części kosztów procesu.

S ę d z i a

Sygn. akt I C 276/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 25 listopada 2015 r.

Powódka P. Ś. domagała się zasądzenia od strony pozwanej (...) S.A. w W. kwoty 18.000 zł

z ustawowymi odsetkami od dnia wyrokowania do dnia zapłaty oraz kwoty 751,96 zł z ustawowymi odsetkami od daty wniesienia pozwu (8.03.2013r.),

a także ustalenia, iż pozwane Towarzystwo ponosić będzie odpowiedzialność za mogące się ujawnić u niej w przyszłości negatywne następstwa wypadku, któremu uległa w dniu 10.07.2012r. oraz zasądzenia na jej rzecz kosztów procesu. W uzasadnieniu swych żądań podniosła, że wskutek wypadku, którego sprawcą była osoba ubezpieczona od OC u strony pozwanej doznała poważnych obrażeń ciała.

W toku postępowania likwidacyjnego ubezpieczyciel wspomnianej osoby wypłacił jej odszkodowanie w wysokości 3.167 zł, lecz – zdaniem wyżej wymienionej – po jego stronie ciąży jeszcze powinność uiszczenia na jej rzecz kwoty 18.000 zł tytułem należnego zadośćuczynienia oraz 751,96 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia, które wyłożyła.

P. Ś. wyjaśniła w końcu, iż z uwagi na fakt, że nadal kontynuuje leczenie powypadkowe uzasadnione jest żądanie ustalenia odpowiedzialności strony pozwanej za skutki spornego zajścia, które mogą się u niej ujawnić w przyszłości – k. 1-2.

Strona pozwana (...) S.A. w W. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki kosztów procesu zaznaczając, że przed wszczęciem niniejszego procesu zaspokoili już wszelkie uzasadnione i udowodnione roszczenia powódki. Zaznaczyła również, iż wyżej wymieniona nie przytoczyła w pozwie żadnych faktów dających podstawę do ustalenia odpowiedzialności ubezpieczyciela na przyszłość – k. 49-53.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny i zważył, co następuje:

W dniu 10.07.2012r. powódka P. Ś. była uczestnikiem wypadku komunikacyjnego, do którego doszło w miejscowości Z., a którego sprawcą okazał się kierujący pojazdem marki V. (...) nr rejestracyjny (...) Z. K., posiadający ubezpieczenie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) S.A. w W..

Bezpośrednio po rzeczonem zajściu do dnia 14.07.2012r. powódka hospitalizowana była na Oddziale Chirurgicznym Wojewódzkiego Szpitala (...) II w K., gdzie stwierdzono u niej wystąpienie stłuczenia głowy, wstrząśnienie mózgu, stłuczenie klatki piersiowej oraz kręgosłupa piersiowego, stłuczenie okolicy obojczyka lewego i stłuczenie jamy brzusznej. W dniu 18.07.2012r. poszkodowaną ponownie przyjęto do wspomnianej placówki zdrowia z powodu występujących u niej dolegliwości bólowych brzucha.

Wykonane wówczas badania nie wykazały jednak istotnych zmian patologicznych w jamie brzusznej poszkodowanej.

Do chwili obecnej powódka odczuwa bóle głowy i kręgosłupa, które nie występowały u niej przed wypadkiem. Dolegliwości takie pojawiają się u niej jednocześnie zwłaszcza gdy zmienia się pogoda (np. gdy pada, utrzymują się one przez cały czas trwania takich warunków atmosferycznych). Z uwagi na opisaną sytuację P. Ś. zmuszona jest przyjmować leki przeciwbólowe m.in. ketonal, apap i ibuprom.

Od chwili spornego zdarzenia u wyżej wymienionej utrzymuje się ponadto lęk przed jazdą samochodem. W szczególności choć przed spornym zdarzeniem prowadziła ona pojazdy jako kierowca, z uwagi na rzeczone obawy nie czyni tego do dnia dzisiejszego. Powódka podróżuje natomiast samochodem jako pasażer, ale pierwszy raz po wypadku odważyła się na to dopiero około października 2013r., gdy podjęła studia.

Z uwagi na wyżej opisane dolegliwości wyżej wymieniona nadal korzysta z porad lekarza neurologa oraz poddawana jest zabiegom rehabilitacyjnym. Zmuszona była również zażywać następujące leki stosowane w zaburzeniach po urazie czaszkowym – S., N. i H. (lek przeciwłękowy). Uzasadnione jest również przyjmowanie przez nią środków przeciwbólowych jak apap, metafen.

Będące następstwem wypadku z 10.07.2012r. zaburzenia nerwicowe, pourazowe skutkują występowaniem siedmioprocentowego, długotrwałego uszczerbku na zdrowiu P. Ś..

W dniu zajścia, o którym mowa w pozwie powódka zdała już egzaminy zawodowe w szkole, w której się uczyła. Od 2012r. zamierzała podjąć studia zaoczne, lecz z uwagi na skutki wypadku nie była w stanie zrealizować tych planów. Ostatecznie dalszą edukację kontynuuje ona dopiero od 2013r.

W dniach 18.01.2013r. i 28.02.2013r. poszkodowana wydatkowała na wizyty lekarskie u lekarz neurolog B. G. kwoty po 70 zł. Z kolei w dniach 6.08.2012r. (faktura nr (...)), 3.01.2013r. (faktura nr (...)) i 21.01.2013r. (faktura nr (...)) wyłożyła na zakup leków – ibuprom, apap, hydroxyzinum kwoty w wysokości odpowiednio: 16,98 zł, 19, 21 zł oraz 13,95 zł.

W dniu 20.12.2012r. P. Ś. zgłosiła stronie pozwanej jako ubezpieczycielowi sprawcy wypadku wystąpienie po jej stronie szkód majątkowych i niemajątkowych oraz zażądała wypłaty na jej rzecz kwoty 15.000 zł tytułem należnego jej zadośćuczynienia oraz kwoty 427,96 zł tytułem zwrotu wydatków poniesionych przez nią na zakup leków. Do wskazanego pisma dołączyła przy tym faktury VAT nr (...) z 5.09.2014r., nr (...) z 9.08.2012r. i nr (...) z 14.09.2012r.

W toku wszczętego postępowania szkodowego (...) S.A. w W. wypłaciła ostatecznie poszkodowanej kwotę 3.000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz sumę 167,10 zł tytułem refundacji zakupu przez nią leków wymienionych pod pozycjami 1-3 i 6-9 w treści faktury nr (...) r. oraz pod pozycjami 1, 3 i 4 wyszczególnionymi w treści faktury nr (...).

(dowody:

- paragony fiskalne z 18.01.2013r. i z 28.02.2013r. – k. 27,
- odpis akt szkodowych strony pozwanej nr (...) – k. 92-203,
- zaświadczenie lekarskie dotyczące powódki z 27.09.2013r. – k. 218,
- opinie biegłych lekarzy:
 1. chirurga J. W. z 13.08.2013 r. oraz uzupełniająca z 28.04.2014 r.- k. 208 -209 i 231,
 2. neurologa L. J. z 29.10.2014 r. i uzupełniająca z 18.06. 2015 r. – k. 241-244 i 272,
- zeznania powódki P. Ś. – k. 290- 291).

Dokonując ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie Sąd uznał za w pełni wiarygodne zeznania powódki, bowiem są one spójne, logiczne oraz znajdują pełne potwierdzenie w treści dokumentów zaliczonych w poczet materiału dowodowego, autentyczności których nie kwestionowała żadna ze stron. Są one ponadto zbieżne z treścią opinii biegłych lekarzy, którzy wydawali ekspertyzy na użytek niniejszego procesu.

Jako równie przekonujące ocenione zostały opinie wydane przez biegłych lekarzy neurologa L. J. i chirurga J. W.. Są one zwłaszcza wyczerpujące, stanowcze, zaś ich autorami są osoby posiadające stosowne kwalifikacje. Uwypuklenia wymaga ponadto okoliczność, że żadnej ze stron nie udało się skutecznie podważyć twierdzeń zawartych w treści rzeczonych ekspertyz (tak powódka, jak i strona pozwana nie domagali się dopuszczenia dowodów z opinii kolejnych biegłych wymienionych specjalności), zaś eksperci w sposób przekonujący ustosunkowali się do zarzutów zgłoszonych przez strony do treści ich opinii głównych.

Materialnoprawna podstawa odpowiedzialności strony pozwanej zawarta jest w treści art. 822 kc oraz przepisach art. 9, art. 13 ust. 2 i art. 19 ustawy z 22.05.2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych (Dz.U. nr 124, poz. 1152 ze zm.).

Z uwagi na fakt, że wskutek ruchu pojazdu kierowanego przez Z. K. ubezpieczonego od OC w pozwanym Towarzystwie u powódki wystąpiły urazy skutkujące siedmioprocentowym, długotrwałym uszczerbkiem na jej zdrowiu, Sąd uznał,

że z tytułu krzywd, jakich doznała P. Ś. należy się jej zadośćuczynienie w wysokości nie mniejszej niż 16.000 zł (art. 444 i art. 445 kc). Zdaniem Sądu, wymieniona kwota adekwatna jest do rozmiaru krzywd poniesionych przez wyżej wymienioną, a w szczególności jest odpowiednia ze względu na czas trwania cierpień fizycznych i psychicznych poszkodowanej. Na podkreślenie zasługuje zwłaszcza fakt, że pomimo, iż od spornego zdarzenia upłynęło już ponad 3 lata jego następstwa mają nadal istotny, negatywny wpływ na jej codzienne funkcjonowanie. W szczególności nadal uskarża się ona na okresowe bóle głowy i kręgosłupa. Ponieważ P. Ś. kontynuuje edukację, tego typu następstwa spornego zdarzenia ocenić należy jako istotny dla niej dyskomfort. Uwadze nie może umknąć również fakt, że skutkiem wypadku jest utrzymujący się u poszkodowanej lęk przed jazdą samochodem. W efekcie pomimo, iż posiada ona stosowne uprawnienia nie jest w stanie jeździć pojazdem jako kierowca, co w przypadku osoby młodej (dwudziestodwuletniej), jaką jest powódka stanowi istotne ograniczenie.

Uwypuklenia wymaga w końcu okoliczność, że z uwagi za dolegliwości, które utrzymywały się u P. Ś. po zaistnieniu spornego zdarzenia komunikacyjnego zmuszona ona została do zmiany swych planów życiowych. Mianowicie po zakończeniu szkoły zawodowej dalszą edukację rozpoczęła ona dopiero w 2013r., a nie jak zamierzała od 2012r.

Ustalając wysokość omawianego świadczenia Sąd miał ponadto na uwadze wskazania Sądu Najwyższego, który w licznych orzeczeniach stwierdził, że wysokość zadośćuczynienia musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość (por. wyrok SN z 26.02.1962r. IV CR 90/61, OSNCP 1963r., poz. 105, wyrok z 24.04.1965r. I Pr 203/65, OSPiKA 1966, poz. 91 oraz wyrok z 13.12.2007r. I CSK 384/07, Lex nr 351187).

Skoro zatem przed wszczęciem niniejszego procesu pozwane Towarzystwo (...) wypłaciło na rzecz powódki zadośćuczynienie w kwocie 3.000 zł do zasądzenia z omawianego tytułu pozostała jeszcze kwota 13.000zł.

Orzekając z kolei o wysokości odszkodowania należnego poszkodowanej (art. 361 kc i 363 kc) Sąd uznał, że udowodniła ona, że z tytułu kosztów wizyt lekarskich oraz zakupu leków związanych z procesem leczenia wyłożyła ona niezrekompensowaną dotychczas przez ubezpieczyciela kwotę 190,14 zł (wizyty lekarskie 140 zł + zakup ibuproenu 16,98 zł, zakup apapu 19,21 zł oraz zakup hydroxyzynum – 13,95 zł).

Zdaniem Sądu, poniesienie przez nią omawianych wydatków ocenić należy jako w pełni usprawiedliwione, zwłaszcza w kontekście twierdzeń zawartych w opinii biegłych lekarzy.

Zasądzając odsetki ustawowe od wymienionych kwot od daty wyrokowania, 8.02.2013r. i 14.06.2013r. (art. 481 kc) Sąd kierował się treścią art. 455 kc, zgodnie z którym w przypadku zobowiązań bezterminowych (bo do takich zalicza się zobowiązanie do zapłaty zadośćuczynienia i odszkodowania) dłużnik popada w opóźnienie po wezwaniu go do spełnienia świadczenia przez wierzyciela. Reguła wynikająca z art. 455 kc ulega jednak modyfikacji w odniesieniu do świadczeń przysługujących poszkodowanemu od zakładu ubezpieczeń. Jak stanowi bowiem przepis art. 817 kc, a także art. 14 wyżej powołanej ustawy z 22.05.2003r. ubezpieczyciel wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni od dnia złożenia przez poszkodowanego zawiadomienia o szkodzie chyba, że wyjaśnienie we wskazanym terminie okoliczności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń lub wysokości odszkodowania okaże się niemożliwe. W tym ostatnim przypadku omawiany trzydziestodniowy termin ulega stosownemu wydłużeniu (por. wyrok SN z 28.06.2005r. I CK 7/05, Lex nr 153254 oraz wyrok z 22.02.2007r. I CSK 433/06, Lex nr 274209).

W okolicznościach sprawy uznać należy, że strona pozwana popadła w opóźnienie ze spełnieniem świadczeń z tytułu zadośćuczynienia i odszkodowania za zakup leku ibuproenu należnych poszkodowanej 20.01.2013r, a więc po upływie trzydziestodniowego terminu liczonego od daty, w jakiej powódka zażądała od ubezpieczyciela wypłaty na jej rzecz zadośćuczynienia i odszkodowania - k. 147. W ocenie Sądu, w rozpatrywanym przypadku strona pozwana miała bowiem pełną możliwość ustalenia w toku postępowania likwidacyjnego rzeczywistej wysokości szkody osobowej i materialnej, jaka wystąpiła po stronie P. Ś. w terminie, o którym mowa w treści art. 14 ust. 1 ustawy

o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

Skoro jednak wyżej wymieniona domagała się zasądzenia omawianych świadczeń ubocznych od dat późniejszych niż termin ich wymagalności (dzień wyrokowania i data wniesienia pozwu – 8.03.2013r.) Sąd uczynił jej żądaniu zadość.

Z kolei ponieważ P. Ś. zażądała od ubezpieczyciela zrekompensowania jej wydatków, jakie wyłożyła ona na zakup leków - apap k. 32 i hydroxyzinum – k. 33 po raz pierwszy w pozwie, strona pozwana popadła w opóźnienie z wypłatą tej części odszkodowania na rzecz powódki z upływem trzydziestodniowego terminu liczonego od daty doręczenia jej odpisu pozwu, to jest od 14.06.2013r. (odpis pozwu doręczony jej został 14.05.2013r. – k.81).

Na uwzględnienie zasługiwało nadto żądanie P. Ś. w zakresie ustalenia, że strona pozwana ponosić będzie odpowiedzialność za mogące wystąpić u niej w przyszłości dalsze negatywne następstwa spornego zajścia (art. 189 kpc). Otóż - jak wyjaśnił biegły lekarz neurolog L. J. - poszkodowana nadal wymaga leczenia neurologicznego, okresowego zażywania leków i poddawana jej zabiegom rehabilitacyjnym. Nie może zatem budzić wątpliwości fakt, że będzie ona ponosić kolejne wydatki związane z procesem leczenia, które winno jej zrekompensować pozwane Towarzystwo (...).

Orzeczenie o kosztach procesu znajduje oparcie w treści art. 100 kpc. Mianowicie ponieważ powódka utrzymała się ze swoimi żądaniami w około 70,34 % i poniosła koszty postępowania w wysokości 3.143,84 zł (726,84 zł - wydatki na biegłych + 2.400 zł – koszty zastępstwa procesowego - §6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie... - Dz.U. nr 2013r., poz. 461 – tekst jedn. + 17 zł – opłata skarbową od pełnomocnictwa) należy się jej ich zwrot w wysokości 2.211,38 zł (3.143,84 zł x 70,34 %). Z kolei, z uwagi na fakt, że strona pozwana wygrała proces w około 29,66%, zaś z omawianego tytułu wyłożyła kwotę 2.417 zł (2.400 zł – koszty zastępstwa procesowego + 17 zł – opłata skarbową od pełnomocnictwa) mogłaby skutecznie domagać się ich zwrotu od przeciwnika do kwoty 716,88 zł.

W efekcie kwota zasądzona na rzecz poszkodowanej z omawianego tytułu stanowi różnicę pomiędzy świadczeniami należnymi stronom (2.211,38 zł - 716,88 zł = 1.494,50 zł).

S ę d z i a

Z:

1. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnik strony pozwanej.
2. kal. 14 dni.

K., dnia 11.12.2015 r.

S ę d z i a